2 JUJATTOD. MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at one shilling a Quarter payable in advance.

ரும். புத்தகம் சஞ்சிகை உ.] சூஅாசரு எு. தை மு. கல் தேதி வியாழக்கிழமை. Thursday, January 30, 1845. [Vol. V. No. 2.

இத்காசச்சுருக்கழம் காலநீரபணவிளக்கழம். முதர் காலவகுப்பு உலககிருட்டி உ. பி. ௵ க— தி மு. வருஷ. சதுச.

இக்காலத்திலே பூமியான து முன்னி ருந்த ஒழுங்கில்லாத மாயாரூபத்தை நீ ங்கிச் கிருட்டி கிரீத்தியத்தால் இப்பொ ழுது எங்களுக்குத் தோற்றும் வடிவை அடைந்தது. "ஆதியிலே தேவன் வா னத்தையும் பூ வியையுஞ் கிருட்டித்தார். பூ பியான து ஒழுங்கின்மையும் வெ துமை புமாயிருர்தது. ஆழியின் மேல் இருளி ருந்தது'' என்ற வேதத்தில் எழுதியிரு க்கின்றது. அதின் மேல் ஒளி பிரசாசிக் கக்கற்பித்தது முதல் மனிதரைச் சிரு ட்டித்ததிறதியாயுள்ள கிர்த்தியங்களினு லே பூமியான த ஆற நாண்க்குள் ஒழு ங்குப்படுத்தப்பட்டது. ஏழா நாளில்தே வனைவர் சிருட்டி கிர்த்தியத்தையொ ழந்தோ**டீந்திருந்ததி**னுல் அது ஓய்வுநா ளைன விதிக்கப்பட்டத.

சர்வ வல்லமையுள்ள சிருட்டிகர் தம் மாற் கிருட்டிக்கப்பட்ட மனிதனேத்தை கி வீ ஐ விறேத்திஸ் என் னும் நதகளுக்கு ச் சமீபமாயுள்ள இன்பம்பொருந்திய எ தேன் என்னும் நந்தாவனத்தில் வாசம்ப ண்ணுமீபடி வைத்துத் தமக்கு அவண் அமைந்த நடக்கவேண்டுமென விதித்து அவ்விதியை மீறில் அவனுக்கு மாண ஆ க்கிண உண்டாகுமென்றவ்வி தியைத் தட ப்படுத்தினர். அப்பொழுது ஏவாளென் Cmi வதிரி கிருட்டிக்கப்பட்டு அவனுக் கு மனேவியாஞள். அதன் பின் ஆதாம் ஏவாளெக்பவர்கள் அவ்விதியை மீறிப் பாவிகளானதிறைற் றங்கள் முகத்தினுலே வேர்வை வழியப் பிரயாசப்பட்டுத் தங் களுக்காகா ஏத்தைத் தேடிக்கொள்ளும்ப ழக்கு ஏதேனென்னும் நந்தாவனத்தில் நின்ற தாத்தப்படவும் தாங்கள் வருவி த்துக்கொண்ட மாணத்தைத் தொட்டு முன்போலத் தாங்கள் தோன்றிய பிருது வியின்வடிவை அடையவும்ஏ துவாயிற்று.

மேலும் அக்காலத்திலே பராபரனை வர் இவ்வுலகத்தில் மனிதரைப் பாவத்தி லுங் கேட்டிலும் நின்றிரட்சிக்கும் பொ ருட்டுத் தமது மானிட வடிவாக அனுப் புவோடெக்றருளிச் செயீதார். ''ஸ்திரி வின் சந்ததி சர்ப்பத்தின் தவேயை நசுக் கும்'' என்றூர். அத்திருவாக்கு நிறைவே றுங் காலத்தில் மீட்பரானவர் தமிமைத் தாமே பாவப் பலியாக ஒப்புவிப்பார் என்பதற்கடையாளமாகப் பவிதான நிய மம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அப்பொழு தே ஆபேலென்பவன் அதற்கேற்பத் த லீ ரட்டுக்கூட்டத்தின் நலேயீற்றுக்களிலு ம் அவைகளின் நிணத்திலும் செலவற்றை த் தேவ சந்நிதானத்தில் நைவேத்திய ஞ் செய்தான். தற்காலத்தில் மனித சா

HISTORY AND CHRONOLOGY.* (Continued from page 2.)

This era is marked by that stupendous operation, by which the earth was brought from a previous state of chaos into the order in which we now behold it. "In the beginning," it is written, "God created the heavens and the earth." "And the earth was without form and void, (or empty) and darkness was upon the face of the deep." From this state, it was brought, by the work of six days, commencing with the commanding the light to shine upon it, and concluding with the creation of man. On the seventh day, God rested from his work and thus laid the foundation of the institution of the Sabbath.

When man was created he was placed in the garden of Eden, some delightful spot in the neighborhood of the rivers Tigris and Euphrates; and a command was given to him, enforced by the penalty of death, by which command he was given to know his subjection and responsibility to the Almighty Creator. Eve was then made and brought to him to be his wife. The fall of Adam and Eve into sin, soon follows, and their expulsion from the garden of Eden, to earn their bread by the sweat of their face, and then in pursuance of the penalty of death, which they had incurred, to return to the dust, whence they were taken.

This era also is distinguished by the annunciation of the great redemption from sin and its ruinous consequences, which God purposed to accomplish for man by the mission of his own Son, in our nature into the world. "The seed of the woman" said he, "shall bruise the head of the serpent." The ordinance of sacrifice is also introduced, typical of the sacrifice which the promised Redeemer was to offer up of himself in the fulness of time. For Abel presented before God of the firstlings of his flock with the fat of them. This era is also marked by the sudden and awful development of that corruption with which human nature had been tainted. Cain, the first-born son of Adam, became the first murderer, imbruing his hands in the blood of his own brother, Abel.

Cain was then separated from his father's home, and in process of time, built a city. His descendants, apparently living without God, betook themselves to various worldly avocations and amusements to fill up that sad vacuity in their bosoms, which the want of love to God had created there. In the meanwhile, another son was born to Adam, whom he called Seth, and who occupied the station of Abel, whom Cain slew.

Thus mankind were early separated into two classes, the descendants of Cain, who betook themselves to enjoyment and gratification of their tastes and passions, and among whom murder soon again made its appearance, with poligamy;—and the descendants of Seth, who maintained among them the worship and service of God.

SECOND ERA. - Jared A. M. 500-B. C. 3,500.

At this era the families of Cain and Seth were still living separate from each other. During the period that followed there were born Enoch, Methusela, and Lamech the father of Noah. Adam died at the age of 930 years. During the antediluvian periods, human life bore nearly the same proportion to a thousand, which it now does to a hundred years- It is now only about the onetenth of what it then was.

THIRD ERA. -- Enoch A. M. 1,000-B. C. 3,000.

This era is marked by that extraordinary testimony which God bore to the holiness of Enoch's character when he removed him to heaven, without subjecting him to the universal sentence of death. This distinction conferred on Enoch indicates that corruption was making rapid strides among men.

Towards the conclusion of the period of 500 years which followed this era, the progress of corruption was accelerated by inter-marriages formed between the descendants of Cain and the descendants of Seth. தியாரைத் தீண்டிய சீர்கேடு சடிதியிற் பயங்கரமாக வெளிப்பட்டது. ஆதாமி ஸ் மூதற் குமாரதைய காமீனென்பவன் தன் சகோதாஞகிய ஆபேலேக்கொன் ற அவனிரத்தத்திலே தன் கை மூழீகி மு தற் கொல்பாதகனுனுன்.

அப்பொழுது காயீனென்பவன் பிதா வின் வதலத்தை நீங்கிப்போய் ஒர் பட் முனத்தைக் கட்டிஞன். அவனுடைய ச ந்ததியார் தேவாராதணேமையொழிந்து தேவ நேசம் தங்களே விட்டு நீங்கினதினு ல் உண்டாகிய தெஞ்சின் கிறமையைத் திர்ப்திப்படுத் தும் பொருட்டுப் பலவித மான லௌகே கர்மங்களேயும் வினேத ங்கீளயும் கைக்சொண்டார்கள். அக்கா லத்தில் காயீன் கொன்ற ஆபேலுக்குப் பதிலாக ஆதாழுக்குச் சேத்தென்னும் பெயர்கொண்ட வேரேர் புத்திரன் பி றீர்தான்.

இப்படி மனிதருக்குள் ஆதிகாலத்தில் சுயேச்சையின் பற்பல அனுபோகங்களே யும் அனுபவித்துத் திருமீபவுங் கொலே பாதகர்களாகிய பல மனேவியரை வைத் திருந்த தாயின் சந்ததியும் தேவாராதனே யையுந் தொண்டையும் அனுசரித்துவ ந்த சேத் சுந்ததியுமென்றிரண்டு பகுப்பு ண்டாயின.

இரண்டாங்காலவதப்பு. யரேத். உ. பி. ஞ) ரொ.—கி. மு. வருஷ்ம் கத்ரோ.

இக்காலத்திலம் காயீன் சேத்தென்ப வர்களுடைய சந்ததியார் வெவ்வேருகச் சஞ்சரித்திருந்தார்கள். பின்பு எனேக்கு ம் மேத்தாசலாகும் நோவாவின் பிதா வாகிய இலாமேசும் பிறந்தார்கள். ஆதா மீ, கூராநு வயதுக்கிருந்து மரித்தவி ட்டான். இக்காலத் தமனிதருக்கு நாற வயசெல்லே குறித்திருப்பது போலச் ச லப்பாளயத்துக்கு மூன்னிருந்த மனித ருக்கு ஆயிரம்வடசெல்ல குறித்திருந்த து. இவர்களுடைய வயசு அவர்களுடை ய வய சிற்பத்திலொரு பங்கு.

ழன்றங் காலவதப்பு.

ஏணே≟கு உ. பி. வருஷ. த.—கி. மு. வருஷ. ஈத.

இக்காலத்நில் எஞேக்கென்பவன் பூர ண சற்குணஞய் இருந்தானென்பதற்கு த் திஷிடாந்தமாகப் பராபரன் அவீன மற்றவர்களேப் போல மர ஞக்கினக்குட் படுத்தாமல் போட்சத்தற் சேர்த்தக் கொண்டார். இவன் பெற்ற வரப்பிரசா தவிசேஷிமற்றவர்களுக்குள்ளே தூர்க்கு ணம் மிசவும் பெருகிற்றென்பதைத் தெ ரிவிக்கின்றது.

இர்தக் காலத்தைக்குப் பின் நிகழ்ந்த, ரொ. வருஷி முடிவில்காயீன் சர்ததியா ருக்கும் சேத்சந்ததியாருக்கும் விவாக ச ம்பந்தம் கலர்ததிஞல் திமை மேன்மே லுங் கதித்தது.

^{*} Read the sentence in the fourth paragraph of the last portion with the addition of அவத் பூம் after நதி, i.e. மகாநதி யவதிபூம் மத்திய சமூத்திரம், &co

நான்காங் காலவகப்பு.

பேகழதிர்மானம். உ.பி. எற. தரா. – கி. மு. வ ருஷம் உத்தா.

இச்சாலத்திலே உலக முழுதும் கொ **டுமையினு அங்கேட்டினு அம் கிறைக்திரு** நீதது. நோவாவெல்பவல் மாத்திரந் தேவனுக்கு மூன் நீதிமானுய்நடந்தான். பராயான் தாம் துஷிடர் யாவரையும் நி ரீமூலமாக்க நிரீண பித்த திரைல் நோவாவா னவன் தல்லோயுந்தன் குடும்பத்தையுங் காத்துக்கொள்வதற்கு ஓர் பேழையை நி ரீமானிக்குமீபடி அவனுக்குக் கற்றித்தா ர். நோவாவானவன் பராபான் தாம்சொ ல்லியபடி செயீவாரென்று நமீபிப் பயக் து தனக்குக் கற்பித்த அளவுப்பாசாரம் பேழையை நிர்மானிக்கத்தொடங்கொடப் பிக்கும்பொழுது ஒருபயங்கரமான சல ப்பிாளயம்வருமென்ற சொல்லி மனித தர் தங்கள் பாவங்களேவிட்டு மனந்திரும் புமீபடி எச்சரித்தான். பேழை முடிந்த பின்பு தெய்வ கட்டவோப்படி அதலே த ற்காக்கப்படவேண்டிய சகல செந்துக் களிலும் ஒவ்வொரு சோடு சேகரித்துக் கொண்டு தன் குடிப்பத்தாரோடும் அத ற் பிரவேகித்தான். அவனும் அவன் குடு மீபத்தாருமாக எட்டுப்பேர். உடனே ஆழியின் சலாசாடெவல்லாம் பிளந்தன. மேகத் துவாாங்கள் திறக்கப்பட்டன. அ ப்பொழுது சலம் அத்தியந்த உன்னத பருவதங்களுக்கு மேலாகப் பெருகிச் ச லசாமல்லாத மற்ற முயிர்வர்க்கங்கள் யா வையும் அழித்தப்போட்டது. பின்பு கொடமாகச்சலம் வற்றிப்போயிற்ற ஒரு வருஷிமளவுக்கு நின்ற இப்போளய அற்பு தம் கிறிஸ்து அவதரிக்க, உதாரைசுஎ. வ வருஷித்துக்கு மூல்னி கழீந்தது.

சலப்பிரளயமொழிந்தவுடனே இனி ஒருபொழுதும் சலப்பிரளயம் உண்டா காதென்னும் திருவாக்கும் இரத்தம் சிர் தப்படாதென்ற நோவாவுக்கு ஒர் விதி யும் அருளப்பட்டன. மேலும் இக்கால த்தில் மனிதர் மாயிசபோசனஞ் செய்ய லாமென்றம் உத்தாவுண்டாயிற்று அப் பொழுது பூலோகஇராச்சியமீரோவாவி ன் குமாரர்கள் மூவருக்கும் பகுக்கப்ப ட்டது. சேத் சந்ததியார் பேழை தங்கி நின்ற ஆராத்தென்னும் பருவதர் தொ டுத்துத் தெல்கீழ்த் திசையை நாடியும் காமின் சந்ததியார் தென்மேற்கைநாடி வசேஷ்மாய் ஆபிரிக்காவிலும் யாப்பே த்தின் சந்ததியார் வடமேற்கை நாடியும் பரமீபியிருந்தார்கள்.

இக்காலாந்தத்தில் கிறிஸ்து அவதரிக்க ஏறக்குறைய, உதுஉளடுமி. வருஷீத்து க்கு முன் வரவா மேன்மை சிறந்த சில ப ட்டினங்களோக் கட்டத் தொடங்கிரைர்க ள். சேமின் வம்மிசத்தானுகிய அவே ரென்பவன் தைகிறிசென்னும் நதியோ ரத்தில் நினிவா நகரத்தைக் கட்டினுன் வேட்டையலே பேர்பெற்ற நிடிசோத் தென்பவல் ஐவிறேத்திசென் ஹம் நதியை ச் சார்ந்த ஷைனர் தேசத்தில் ஒரு இரா ச்சியத்தை ஏற்படுத்தினுன். அந்த வை

FOURTH ERA.

Building of the ark A. M. 1,500-B. C. 2,500.

This era finds the whole world one scene of violence and corruption. Only Noah was found upright before God. And God, proposing to sweep away the whole race of the wicked, commanded Noah to build an ark for the preservation of himself and his family. Noah believed that God would do as he had declared, and "moved with fear" began to build the ark according to the directions that were given to him, proclaiming in the mean time the catastrophe that was approaching, and warning men to repent of their sins. The ark being finished, Noah was directed to collect in it, pairs of all those animals that were to be preserved, and then to enter it himself and his family,-in all eight persons. The windows of heaven were then opened, and the fountains of the great deep broken up, and the water rose till it reached the tops of the loftiest mountains, destroying every living thing that could not subsist in the water. It then again gradually retired. This whole operation occupied only about a year ;- namely the year B. C. 2,347.

The first remarkable event after the deluge, was the promise of preservation from any future deluge, and the law given to Noah in which was pointedly prohibited the shedding of blood. At this time also, liberty was given to men to eat animal food. Then followed the division of the earth among the three sons of Noah. The descendants of Shem spread themselves from mount Ararat where the ark rested, towards the south and east; the descendants of Ham went towards the south and west, particularly occupying Africa, and to Japheth and his posterity were assigned the north and west. Towards the latter part of this period or about 2,250 years B. C. cities began to be built, which afterwards rose to great eminence. Asher, one of the descendants of Shem, built Nineveh on the Tigris, and Nimrod who had addicted himself to hunting, erected a kingdom in the land of Shinar, on the banks of the Euphrates; on the plain of Shinar the tower of Babel was erected. The completion of this tower was prevented by the interposition of God who confounded the language of those who were employed in building it. (To be continued.)

THE LETTER WRITER. LETTER II. The Doctor's Answer.

Oxford, January 6, 1825.

SIR,

I received yours by this day's post; and am extremely pleased with your resolution of giving your son a liberal education. My long residence in this seat of learning, has furnished me with many opportunities of studying the different passions and capacities of youth. Our term begins next week, and if you please to send the young gentleman, you may rest assured of his being constantly under my own direction, and the greatest care taken both of his studies and morals.

I am, Sir, &c.

LETTER III.

From the young Gentleman to his Father. Oxford, Jan. 16, 1825.

HONOURED Sir,

After entreating you to make acceptable my duty to my mother, and love to my sisters, I embrace this opportunity of letting you know how happily I am settled in the family of the worthy doctor. The good gentleman, and his amiable lady, do every thing in their power to make my life agreeable, during the intervals of my attendance on the public lectures. The doctor has begunto teach me Geometry, and I hope soon to be able to make some progress in that useful science.

I have endeavoured to be as good an economist as possible, but at present am obliged to purchase several books: I know your tenderness and generosity, and doubt not of hearing from you soon.

I am, Sir.

Your affectionate and dutiful Son.

னர்தேசத் தச் சமபூடியில் பாபேலென் ஹங் சோபுங் கட்டத்தொடங்கட்பட்ட து. பராபான் அந்தக் கோபுரத்தைக் கட்ட முயன்றவர்களுடைய பானஷியை வெவ்வேறுக்கி அதைக் கட்டிழுடியாதப டி தடைப்படுத்தினர்.

உம். காக்தம். ஆசிரியனுத்தரம்.

ஐயா, உமதுகாகிதமெனக்கில்றைக்கு த்தபால்மூலமாக உடதைகாங் தல் பின் குகன் ஹகரு ந்தபாலமுலமாக வர் துசேர்ந்தது. நீருமது குமார இக்கும் (பல சாஸ்) தொங்களோடு கூடிய) பூரண வித்தை சொல் அவிக்க ப்பண்ணிய தீர்மானம் எனக்கு வெகு சுந்தோஷ மாய் இருக்கின் றது. வித்தை சொல் அமிர் தத்தொ ழிலில் நான் நெநோளாகவிருப்பதால் பிள் முகை டைய பல குணங்க மோயும் திறமைக மோயு மூய்த்தறி ய (அனேச விதத்திலை எக்கிட முண்டாயிரு சிகில் ந கி) (கிற்கேச்சில) என் மறை வாகிற வாக நீல த.) (சங்கத்தல்) என்முறை வருகிற வாரத்திலாற ம்பிச்கின்றபடியால் பிளீளேயாண்டானே அனுப்ப உமத்கிஷ்டயிருந்தால் அவ?ன எர்நோருமென்(வி சாரணக்குள்ளாகவே வைத்துக்கொண்டு) அவன் வித்தையையும் நடத்தையையும்மகா சாக்கிரதை யாகப் பார்த்துக்கொள்வேனென்பதை நீர் நம்பி யிருக்கவேண்டியது. இப்படி ஃர,

ஙம். காகிதம்.

அச்தப்பிள் வாண்டான் தன் தகப்பனுக்கெழு

தியது. கனம்பொருந்திய பிதாவே,

என ததாயாருக்கெள் வணச்சு தீதையுஞ்சகோ தரிகளுக்கென் பக்ஷித்தையுஞ் சொல்வி அங்கீகார பபடுத்தத் தங்கன வேண்டிக்கொண்டபின்பு நா ன் றங்களுக்குத் செரிவிப்பதென்னெனில் – யோக்கி யரான இவ்வாகிரியர் வீட்டிலெனக்குமிகவுஞ்சௌ ச்செயமாயிருக்கின் றது. குணசாவியானவிவரும் அ ன் புக்குரிய இலர்பனே வியும் நான் பாடம் வாசிக்கு சுகுமவேணயொழிக்க இடைவேளை களிலெனக்கு வி சனக்தோன் குதிருக்கத் தங்களாவியன் றதெல்லாஞ் செய்கிறாகள். இவ்வாசிரியாஎன ச்ரூப் பூமியளவை சேபுகரும் கா, தனையா சியுமா என 26பே பூயாட் என ச்சாஸ் தொங்கற்பிக்கவாரம்பித்திருக்கிறுர். உடயோ கமூள்ள அர்தேச் சாஸ் தரத்திலே சேக்கரத்திற்கொ ஞ்சம் விற்பத்தியடையமாட்டுவேனென்றை ரேம்பியி ருக்கிறேன்.

கூடியமட்டும் நல்லகிக்கனமுள்ளவனுயிருக்கவே நான் பிரயாசட்பட்டுவருகிறேன். ஆகினு பிர்நோ ம் நான் பல புலதகங்கள் வாங்கவேண்டியதாயி ருக்கின்றது. தங்களன் புமுதாரகுணமும் எனக்குத் செரிர்தருப்பதாற் சேக்கிரத்தலேதா_{க்}களுத்தாவெ ழுதவீர்களென்பதற்கு என் சர் தல்தாக்களுத்துலே மூதவீர்களென்பதற்கு எான் சர் தகப்படவில்ல. இப்படிக்குப் பிதாவே அன்பும வணக்கமுமுள் எதங்கள் குமாரதைய இன்னுன்.

BRIEF HISTORICAL VIEW OF CEYLON. இலங்கை இராசாக்களின் வரலாறு. (Continued from page 4.)

வங்க தேசத்திலுள்ள உங்க புரத்திலே வாசம்பண்ணி இராச்சியம்பண்ணின ஒரு இராசனுக்கு அழகு சொந்தரமான ஒரு புத்திரி செனனமாக, சாத்திரகாரர் அவ னக்கு **றித் துட்பி**ன்னு **ற் சம்ப**விக்கட்போ கிற துற்சம்பவங்களே முல் னறிவிக்க, இரா சனஞ்சடுதியாய் ஒரு கோட்டையைக் க ட்டி அதற்ரூள் அவளேச் சிறைப்படுத்தியி ருக்கும் நாட்களில் அவளும்பதி ைறு வய தாகச்சற்றமுன்னமேகாவற்காரரை அறி **பாம**ல்ஒளி*த் து* மகததேசத் துக்குப்போ கிறவொரு கோமட்டிச் செட்டியுடனே போகிறஇலாடதேச வழியிலே ஒருகிங்க ம் செற்சிதமாய் வந்து அவனோப் பிடரின் மேலேற்றிக்கொண்டு போயீச் சிலகால மானபின்பு அவள் செங்கவாகு செங்கவாலி யென்னும் இரண்டு பிள்**ளே**களுடனே த ரும்பிவந்தாள். அவர்களுடைய கைகால்க ள் சிங்கக் கைகால்கள் போலிருந்தன. அ வ்விாண்டுபெயருங் கூடிவாழீந்து, மின. இரட்டைப் பிள்ளோகலாப் பெற்றூர்கள்.

இதற்கு முன்னமே சிங்கவாகுவென்பவ ன் அந்தர் சுங்கத்தையுங் கொன்ற இ ராச உபசாரத்தையும் பெற்றுன். அ ந்தப் பதிறை பெயர்களுக்குள்ளும் வி சைய ரூமாரன் செமித்திர குமாரன் என் ன்பவர்கள் முதற் பிள்ளாகள். விசைய னெஃபவன் தஷீட்டனுனபடியால் அவ ன் தன் இராச்சியத்திலிருக்கிறது தகாதெ ன்ற சிங்கவாசு சொல்ல, அவன் வேறு மீ, எற. சனங்களேச் சேர்த் துக்கொண் ம ஒடமேறி தம்பன நாட்டில் வந்திறங் இ ஒரு மாத்தடியிலே தவத்தி வேடமாயி ருந்த விட்டுனுவினிடத் துடீ பல வாப்பி ரசாதங்களேயும் பெற்ற அவனே எதிர்த்த வொரு காளியையும் வெற்றிகொண்டு அ ங்கேகலகப்பண்ணின இபாட் சதனை கா லசேனனெ ஃ ப உன யும் கின யையுமெல் லாஞ் சங்காரம்பண்ணி ஒரு இராச்சுயத் தையுண்டுபண்ணினுன். அவனுடைய வ பிசத்தார், உது. ச் சொச்ச வருடக் கா லமாக அரசு செய்து வந்தார்கள். இ லங்கையின் பலபிரிவுகளில் பெயர்களும் விசையனுட பரிவார சனங்களாற் கொடு பட்டதென்ற அறிந்துகொள்ளவேண்டி யது. இவர்கள் கலிங்க இராசாக்களென் றம், வங்கரென் றம், செங்களரென் றம், சாகியரென் அம், சூரியவசுக்களெல் தம் சரித்திரங்களிற் சொல்லப்படுகிறூர்கள். இவர்களுடைய பூருவ வரலாறு நம்பொ தை கட்டுப்போல இருக்கின்றது.

சிங்கள இராச்சியம் உலகம் உண்டாய், தகூராகூசு. வருஷிங்களின்பின் உண்டான தென் அம், சிலர் கிறிஸ் து பிறந்து, ாசு. வருஷிங்களின் பின் உண்டான தென் அம், சுவர் சிறிஸ் துவுக்கு, நாடுமு. வருஷிங்க ளின் பின் உண்டான தென் அம், சிலர் கி றிஸ் துவுக்கு, நாசாக. வருஷிங்களுக்கு மு ஃனே உண்டான தென் அம், சிலர் கி றிஸ் துவுக்கு, நாசாக. வருஷிங்களுக்கு மு ஃனே உண்டான தென் அம் வாதித் துப் பேசுகிரூர்கள். ஆனல் கிறிஸ் தபிறக்க, நாசாக. வருஷிங்களுக்கு முன்னே உண் டான தென்பது அத்தாட்சிப்பட்டதாயி ருக்கின் றது.

கிறிஸ் து பிறக்க, நாசா வருஷிங்க ளுக்கு மூஃனே சிங்கள இராச்சியம் இல ங்கையிலே தஃப்பட்டது. புத்த வரு டந் தொகையேற்றப்படுகிற புத்தனிறந் த நினத்திலே விசைய சூமாான் இலங் கைக் கரைசேர்ந்து தம்மனு நுவரை என் னுந்தமீபனே நகரியைக்கோவி அதை இ ராசதானியாக்கி விசையனிராச்சியத்தை ஆரம்பித்த மூன் சொன்ன காளியாயிரு ந்த குவேனியெஸ்பவளே விவாகம்பண் ண, அவள் அவனுக்கிரண்டு பிள்ளேகளேப் பெற்றூள். பின்பு அவளேத் தள்ளிலிட்டு ப் பாண்டிய குமாரத்தியொருத்தியை இ **ாண்டாநீதாம் விவா**கம்பண்ணினுன். அ வளுக்குத் தணேகளாக வந்த பெண்களே த் தனது தோழருக்கு மீனவிசளாகக் கொடுத்தான். தன் மாமனுய பாண்டி பனுக்கு வருஷீந் தோ றம் முத்துகளேயு ஞ் சங்குகளேயும் அனுப்புவான். அவ ஹம், ஈஅ. வருடமாய் அரசாண்ட பின் பு இரண்டாந் தாரத்தலே பிளீனாயில்லா மல் இறந்துவிட்டான். டூ ாரு. லே விசையனுடைய மர்திரியா கும் உபத்திசன் இராச்சியத்தைத் தன தாக்கி எல்லாசத்தறுவிலே ஒரு நகாத்தை க் கட்டி அதற்கு உபத்திச நுவரையென் ற நாமஞ்சூட்டி ஏறக்குறைய ஒருவருட க்காலம் அரசுசெய்து பின்பு கலிங்க தே சத்திலுள்ள சுங்கபுரமென்னும் சாகால் நாரிக்குப் போய் இலங்கை இராசாவில் லாமல் இருக்கிறதென்று சொல்லி விசை யனின் சகோதான் பிள்ளேயாகும்பாண் மிலசு என்பவனே அனழுத்துவந்து

டோச. லே, மூற் குறித்த உபத்திசாக ரிலே அவனேட்பட்டத்தாக்கிருத்தச்சம்பு த் தீவிற்கிம்புளவத்த நகரியிலிருந்த புத் தனடைய சுறிய தகப்பனுன அமித்தோ தன் துடைய மசனசாகிய பாண்டு வின் மகள் பத்தக்கசானுளென்பவளே அவனு க்கு பலனவியாக்கினுன். அவள் அவனு ச்குப் **ப**த்துச் குமா**சபையும் உ**ம்மாத சுத்திரையென்னும் ஒரு குமாரத்தியை யும் பெற்றுள். அவள் மனுஷியாய் ஒ ரு குமாரீணப் பெறுவாளென்றும், அவ ன் தாய் மாமன்மாரை அழித் தப்போடு வாளெண்றாஞ் சாஸ்திரகாரர் சொன்னு ர்கள். ஆசையால் **அ**வளுடைய சகோத **ரர் அவனேக் கொல்ல வகைதேடியுங்கொ** ல்லாமல் ஒற்றைக்கால் டண்டபமொன் **ற** சமைத்த அதற்குள் அவீனச் சிறைப்ப டுத்திவைத்தார்கள். அட்பொழுது திகா யுட்பிரபுவா**ன**திக்ககாமினி**ெயன்பவ**ன்இ **ராசாவின் வீ**ட்டுக்குவருகையில் அவ**ன**க் காண அவளும் அவன்மேல்மோகித்துத் தன து வேலக்காரியைத் தாது வைத்து அவனுடனே பழக்கமாகி அவனே விவாக மீபண்ணி ஒரு குமாலீனப் பெற்றத் த னது சகோதார் அறியாதபடி ஒளித்து வைத்தாள். அந்தப் பிள்ளோயின் பெயர்த் திமார் அதுக்குப் பாண்டுக்காபயன் என் ற பெயரைச் சூட்டினர்கள். இந்தப்பி ள்ளேயை ஒளித்தவிதமெப்படியெனில், தாபானவள் தன் பிசகுதிகாலத்திற் றன் ணப்போலிருக்கத்தக்க ஒருபெண்ணத் தேட அவள் ஒரு புத்தரியைச் செனிப்பு த்தாள். இவளோ புத்தொனேச் செனிப்பி த்தாள். அதன் மேல் அவள் தன் பி ளீனேயை மாறிக்கொண்டாள். அந்த ப் பிள்ளே வளர்ந்து ஏழு வயதாகிறபொ ழத அதின் மாமமார் அறிந்த அ தைக் கொன்றபோட வகை தேடியுங் கடாமற்போயிற்று. அப்படியே ப ன்னிரண்டு வயதிலும் பதினு வயதி லும் நடந்தது. பதனது வயதாகிற பொழுது அவன் ஒரு பிராமணனிடத் திற்படித்தான். படித்து வருகிற கால த்தில், நீ ஒரு இராசாவாய் வருவாயெ ன்றும் ஒரு இல்**பை**த் தொட்டவுடனே பொன்னிலுயாகத்தக்க கற்புவலிடையுள் ள ஒரு பெண்ணே விவாசம்பண் ணுவாயெ ன் ஆமீ வாயீ மொழியாகச் சொன்னுன். அப்படியே அவன் விவாகம்பண்ணிப் ப ராக்கிரமசாலியாய் வெற்றிசிறந்திருந்தா ன். அவன் மாமமார் அவனடனே யு

த்தமீபண்ணித் தோற்றோடிரைகள். பி ன்னொ சமயத்தில் அவர்களில் எட்**டு** ப்பெயரை யுத்தத்திற் கொன்றபோட டான். பாண்டுவசுவும், கூற. வருடம் இ ராச்சியம்பண்ணி இறந்துவிட்டால். அ வனுடை இராச்சிய காலத்திலே அவண் பெண்சாதியின் சகோதார் ஆறு பெயர் இலங்கைக்கு வர்து இராமன் என்பவன் இராம குணத்திலும், உறகுணனொன்ப வன் உறகுணாயிலும், திக்கயினுன் என் பவன் தக்கமதுளயிலும், ஊர்வெல்லி யென்பவன் மாவெலிகமத்திலும், அனு ராசனென்பவன் அனுராத புரத்திலும், விசிதனென்பவன் விசித புரத்திலுமாகக் குடியேறியிருந்தார்கள். பாண்டுவசுவி ன் சாலத்திலே கடல் பொங்கி இலங்கை க்கும் சம்புதீவுக்கும் மத்தியமாயிருர்த இராமதாகமென்னுந் தேசப் பகுதியை அள்ளிப்போட்டது.

சாஎச. லே, பாண்டுவசுவின் மகன் அ பயனென்பவன் இராச்சியத் தக்கு வந் து, உம். வருடக் காலமாகச் சமாதான அரசுபண்ணி வருகையில் அவனுடையச கோதரி உம்மா துசித்திரையின் மகன்பா ன்டுக்காபயன் இராச்சியபாரந்தனக்குச் சோவேண்டியதென் அவனுடனேவழ க்காடி இன். இராச்சியபாரமும் அவனு க்குக்கிடைத்த து. இதற்கிடையிலே, மி. வருஷிக்காலம் அரசில்லாமலிருந்த து.

சாராஎ. லே, பாண்டுகாபயன் இராசா வாகத் தன் தாய் மாமன்மாரில் மிஞ்சியி ருந்தவர்களில் ஒருவணயுங் கொன்ற, அ வர்களிலொருவனுடைய குமாரத்தி சுவர் னபாலியென்பவலாவிவாசும்பண்ணி தன துதாயின் மாமனுன அனுராதனென்பவ ணத்தப்பவைத்தப் பொன்மலாமழுதித் தியஇராசமாளிகையொன்றையுங்கட்டிஒ ரு நியாயத்தலத்தையுஞ் செபீபனிட்டு அனு ராதபு ரத்திலேவாசம்பண்ணி அதை அதிகள் சிறப்பித்து செயயோயை அப யோயை என்னும் இரண்டு பெரிய குள ங்களேயும் வெட்டுவித்து இராக்காவற்கா ரராக, உள. சண்டாளரை நியடித்து, பி சேதங் கொண்டுபோகிறவர்களாக, *m*டு யி. சண்டாளரை நியபித்து, மயானவா சிகளாக, ாடுமி. நீச சண்டாளமையும் நி யமித்து, தேச அழுக்ககற் றுகிறவர்களா க, டூரா. அதிநீச சண்டாளரையுமீ நியடித் து ஒரு சிவன் கோபிலயும் ஒரு பீரம கோயில்யுங் கட்டிவித்து, எம். வருடங் களாக அரசுசெயீதான். அவன் டிகன் கணத்திசனும் அவனேடே இராச்சியத்தி ற் பங்காக உடந்தைப்பட்டிருந்து இற ந்துபோக அவனுடைய குமாரன் முத் துச்சிவன்,

நாசுஎ. லே, பட்டத்துக்குவந்து னுராத புரத்தின் சுற்றுப் புறங்களே விசா லமாய்க் கட்டுவித்து அதைச் சூழவர மகாமை வனமென்னும் உத்தியானத்தை யும் உண்டாக்கி அறுபது வருடம் அர சுசெய்தான். அவனுக்குப் பத்துக்குமா ரரும் இரண்டு சூமாரத்திகளும் இருந்தா ர்கள். ஆத்தும நிண்ணயம். [Child's Book on the Soul.] ழதலாம் சல்லாபம்.

உரோபோற்ற இஸ்தானேப்பு ஐந் தல யசுள்ளகு முந்தையாயிருந்தபொழு த அவ னுடையதகப்பன் இறந் தபொஞன் மூ ன்று வயசுள்ள எவிசாளென்கிற வேரு ரு பெண்பிள்ளேயும் அவன்தாயாருக்கிரு ந்தாள். கிறப்புள்ள ஒரு பட்டினத்திலே கோவி லுக்கும் பள்ளிக்கூடத்துக்கும் அ ருகாய் வெள்ளேயடித்திருந்த ஒரு கிறு மணேயிலே அவர்கள் வாசம் பண்ணி அர் கள்.

உரோபோற் தம் எலிசாளும் பள்ளிக் கூடத்துக்குப் போகவில்லே. அவர்கள் இன்னங் கொஞ்சம் பருவம்வந்த பொ ழுது போவார்களென் து அவர்கள் தா ய சொல்வித் தானே வீட்டில் அவர்களே ப் படிப்பித்துக்கொண்டுவந்தாள். அவ ள் அதிக பட்சமுள்ள தாயானபடியினை லே அந்தப் பிள்ளேகள் இருவரும் அலின மிகவும் நேசித்தார்கள்.

இன்தானேப்புக் தூரைச்சாணியினுடை ய வீட்டுக்குப் பின் புறத்திலே சுங்கார மான ஒரு தோட்டம் இருந்தது. ஒரு நா ள் அவள் உரோபோற் ரேடே அதிலே உ லாவிக்கொண்டிருந்த பொழுது அவன் பூத்து விளங்கிய அலங் ாரமான சில பு ட்பங்களேப் பறித்துத் தன் பையிலிரு ந்த ஒரு நூலிளுல் அவைகளேத் தொடுத் து வீட்டிலிருந்த தன் இளேய சகோதரிக் குக் கொடுக்க ஒரு பூச்செண்டு பண்ணி ஞன்.

கொஞ்சநேரமாக உலாவியபின் குளி ரீந்த நிழலச் செய்யும் ஒரு பெரிய மா தீதின் அடியிலே அவர்கள் உளுக்கார்ந் தார்கள். சூரியனும் அஸ்தமிக்கக்கிட்டி னதினுல் மாலேக்காலமாயிற்று. தெளிந் து வீசிய சூளிர்ந்த தென்றலின் காற்றத் தலறி மோதச் சூழ மலர்ந்த புட்பங் களின் வாசனே சுகித்து மேலே தழைத் த கொம்புகளில் நிறைந்த அழுதிய பற வைகள் பாடிய இனியவோசையை உற் றுக் கேட்டார்கள். எல்லாம் அமைதனு ஞ் சுறப்புமாயிருந்தன.

உரோபோற்று நல்லவனுகவும் மனே ரம்பியமுள்ளவனுகவும் இருந்தான். இன தானேப்புத் துரைச்சாணி அவனிமித் தஞ் சந்தோஷிமடைந்த துமன்றி அவன் சன் மார்க்க நடக்கையைக் கண்ட நேரமெ ல்லாம் இருதயம் பூரித்தவளாய் இருந் தாள். அவன் கையை எடுத்து முத்தமி டீடுச் சில நல்மையான காரியங்களே அ னுக்குப் படிப்பிக்க மனதுள்ளவளாய் அவனுடனே சில நோம் பேசத் தொட ங்கி இருவருக்குட் சல்லாபமுண்டாயிற் று.

தாய். உரோபோற்றே, வெண்டையா ன பிரகாசமும் உருண்டையுமுள்ள அந் த வெள்ளேக் கல்லப் பார். அதையென க்கு எடுத்துக்கொடு.

மகன். அம்மா இங்கே இருக்கிறது. வெள்ளேச்சருக்கரையின்பெருமணிபோ CHILD'S BOOK ON THE SOUL. DIALOGUE I.

ROBERT STANHOPE was five years old. His father died when Robert was a little boy. His mother had one other child, Eliza, who was three years old.

They lived in a pleasant town, in a small white house, near to the church, and to the school-house.

Robert and Eliza did not go to school. Their mother said, they should go when they were a little older. She used to teach them at home. She was a very kind mother, and they both loved her very much.

Behind Mrs. Stanhope's house there was a beautiful garden. One day she was walking in it with Robert. He picked some pretty flowers, to give to his little sister who was in the house, and tied them together with a string which he had in his pocket.

After they had walked some time, they sat down on a seat, under a large, shady tree. It was in the afternoon, just before sunset. They breathed the pure, refreshing air. They smelled the sweet flowers which grew around them. They listened to the songs of the birds in the branches over their heads. All was calm and pleasant.

Robert had been a good boy, and he felt very happy. Mrs. Stanhope felt happy too. It always made her happy to see Robert a good boy. She took hold of his hand and kissed him. She thought, she would talk a little with him, and teach him some good things. So she began.

Mrs. Stanhope. Look, Robert. See that pretty, round, white stone. Pick it up, and hand it to me.

Robert. Here it is, mother. It looks like sugar. I should almost think, it was good to eat.

Mrs. S. No, my son, it is too hard to eat. It would break your teeth if you should try to eat it.

R. What is it called, mother?

Mrs. S. It is called a pebble, and I wish to talk to you about it.—If you should ask it any thing, would it answer you?

R No, mother; a stone cannot speak.

Mrs. S. If you should try to teach it, could it learn any thing?

R. No, no, mother; you know it could not. Mrs. S. Look at that beautiful rose in the nosegay which you have picked for Eliza. It is very different from the pebble. It has a stem and green leaves. It has soft, red and white leaves; and all put together, so as to make a very pretty flower. When it was on the rose-bush, it lived and it grew. And it will live a day or two longer, if Eliza puts it into a tumbler, and fills it with water. The rose is much more curious than the pebble. It *lives*, but the pebble does not. Talk to the rose, and see, if it will answer you.

R. Mother, it will do no good for me to talk to the rose. Roses cannot hear or speak.

Mrs. S Can a rose be taught any thing? B No mother no more than a pablic can

R. No, mother, no more than a pebble can Mrs. S Do you know who gave me this watch?
R. You told me that father did. What a

retty watch it is. Do open it, and let me see what is inside of it.

(Mrs Stanhope opens the watch.) Mrs. S. Look, Robert, and see how many curious, little wheels there are, that keep going round and round.

(To be continned.)

லக் காணப்படுகிறது, இது சாப்பிடுவத றீகு நல்லதென்ற தோன்றகிற<u>து</u>.

தா. மைந்தா அப்படியல்ல, இது சா ப்பிடக் கூடாதபடிக்கு வைரமணிபோ ல் இருக்கிற இதைச் சாப்பிடப் பிரயாச ப்பட்டால் உன் பல்லுகள் உடைந்து போகும்.

மக. அமீமா இதன் பெயரை எனக் சூச்சொல்லும்.

தா. இது பருக்கைக்கல்லென் துசொ ல் அவார்கள். இதைக் குறிக்து உன் னேடே பேச விரும்புகிறேன். நீ எதை யாகிலும் இதினிடத்திற் கேடீடால் இது மதுமொழி சொல் அமோ!

மா. அம்மா ஒரு கல் பேசுமோ? அ தில்லயே

தா. இதற்கு நீ ஏதாகிலும் படிப்பி க்கப்பிரயாசப்பட்டாலும்படிக்குமோ! மக. அம்மா இது படிக்கக்கூடாதெ கூறு உமக்குநீ தெரியும்.

தா. எவிசாளுக்காக நீபூக்களே எடுத் துக் கட்டிய செண்டிருக்கிற அலங்கார மான அந்தமுட் செவ்வந்தி மலரைப் பா ரீ• இந்தப் பருக்கைக் கல் லுக்கும் அதற் குமீவித்தியாசமுண்டு. காமீபுமீ பசிய த ழைசளும் செமீபையும் வெண்டையுமு ள்ள டெல்லியவாச இதழ்களும் அதற்கு ண்டு. இவையும் பலவுங் கூடி மிகவும் அ ழகுள்ள பூவாகச் சேரீக்கப்பட்டிருக்கி*ன்* றன. பூங்கினாயிலிருந்தபொழுது அரு மீபு கட்டி மலர்ந்ததுமன் றித் தண்ணீர் நிறைந்த ஒரு பாத்திரத்திலே எவிசாள் அதைப் போட்டிருந்தால் இன்னம் இ ரண்டொரு நாள் வாடாதிருக்கும். இந்த பீ பருக்கைக் கல்லிப் பார்க்கிலும் அந் த மலர் அதிக நட்பமாயிருக்கிறது இ நீதப் பருக்கைக்கல் உயிருள்ளதல்ல. அ ந்தப் பூவுக்கோ உயிருண்டு. அந்த ம லர் உனக்கு மாறத்தாங்கொடுக்குமோ வென்றறியும்படிக்கு அதனிடத்திற் பே சிப்பார்.

மச. அம்மா நான் அதினிடத்தற்பே சிஞலும் பிரபோசனமில்லே. அம்மலர்க ள் சேட்கவும் பேசவுங் கூடுமோ?

தா. ஒரு பூ எதையாகிலும்படிப்பிக் கக்கூடுமோ ?

மச. ஒரு பருக்கைக் கல்படித்தறியக் கூடாதிருப்பதுபோலஅமீமலருமீபடித் தறியக்கூடாது.

தா. இந்த நாழிகைக் கடிகாரத்தை எ னக்குக் கொடுத்தவரின்ஞரென் அனக்கு த் தெரியுமோ?

மசு. என் தகப்பன் கொடுத்தாரெல் றெனக்குச் சொன்னீரே, எவ்வளவு ரே ர்த்தியாயிருக்கிறது! அதைத் தெறந்துநா மீ அதற்குள்ளிருக்கிறதைப் பார்க்கட்டு மேன்அம்மா?

இஸ்தானேப்புத் துரைச்சானி, அதை த் திறந்து சுழன்று சுழன்று போகிற இ த்தணே நுட்பமான சக்கரங்களேப்பாரெ ன்று உரோபோற்றுக்குச் சொன்னுர்.

(இன் அம் வரும்.)

MORNING STAR. Jaffna, January 30th, 1845.

"BE SURE YOUR SIN WILL FIND YOU OUT."

"BE SURE YOUR SIN WILL FIND YOU OUT." Commonly men are led to do evil, especially when they vi-olate human laws, on the presumption that their sin will forev-er be concealed. They forget, for the time being, that God, who hateth oppression, deceit, and violence, ruleth on the earth as well as in heaven, that their sin cannot be concealed from His knowledge, and that by His providence he can, at any moment, expose their guilt and bring them to punishment. They take no thought of that retributive justice by which the affairs of the world are governed, and because judgment is not executed speedily upon the wicked, therefore their hearts are fully set within them to do evil. But the history of mankind is full of instructive examples, showing that, even in this world, the simer has but little chance of concealing his crimes,—the providence of God often inter-posing to bring him to punishment, after a long period of silent accurity.

of concealing his crimes,—the providence of God often hiter-posing to bring him to punishment, after a long period of silent security. They fated Joseph, and to get rid of him, sold him to a com-pany of Ishmaelites, who carried him to Egypt. They de-ceived their aged father, by showing him Joseph's coat cover-ed with blood, and declaring that they had found it thus. Having rid themselves of Joseph's presence, and led their father to be-heve he had been slain by a wild beast, they thought themselves secure. They never expected to hear of him again. And as year after year rolled away, they perhaps had almost forgotten that they had ever had such a brother, and especially that the guit of seeking his death, rested on their souls. They go in and out before their unsuspecting father, tending their docks and their families, in the assurance that as no eye had seen their villainy—no tongue would ever disclose their shame and guilt. After twenty years, however, of such fancied secu-rity, God orders events to bring Joseph again before them. And they are made the bearers of this message to that father whom they had so shamefully deceived: "Josephi syst alive!"—Jo-seph is yet alive; and we—we are deceivers and fratricides. A case as remarkable as this in illustration of the same prin-ciple occurred a few years ago.

they had so shamefully deceived: "Josephis yet allve?"-Josephis yet allve? and we-we are deceivers and fratricides. A case as remarkable as this in illustration of the same principle occurred a few years age. A vessel from America bound to the East Indies, was attacked, when off the coast of Africa, by Spanish pirates, who came on board, killed a great part of the crew and officers, robbed the vessel of all that was valaable, even to the sails and rigging, stove in the boats, locked the remnant of the men and officers in the coast, so the vessel on fire, and left her and them to be consumed together in the might deep, leaving no trace, as they supposed, by which their guilt could ever be detected. But mark the providence of God. Soon after the pirates had fett, they set sail in pursuit of another vessel just then bearing in sight,—the persons they had locked in the cabin of the burning slip found egress from their confinement by a small scuttle that had escaped the notice of the pirates; by great exertions they succeeded in subduing the flames, and on the following day fell in with a vessel bound to America, a particular description of the pirate vessel and the pirates who had committed these atrocities, was published; it was transmitted to England, and to the ports of Africa, and while the intelligence was yet fresh, there comes into one of these ports, the same piratical vessel at the vest and erew are arrested, confined, and so the ports of Africa, and while the intelligence was yet fresh, while death thousands of miles away; the evidence of their guilt is clear; they are convicted and executed. Hundreds of usent the was and so the ports of Africa, and while the intelligence. There are aveful death thousands of miles away; the evidence of their guilt is clear; they are convicted and executed. Hundreds of usent the vest of a similar character exist to prove that there is no secure the court, with the very men they had consigned to an who was and they areacted at Galle for aveful death thousands of miles aw

<text><text><text><text><text><text><text>

THE COMET.

THE COMET. Since the light of the Moon is withdrawn, the comet is again to be seen; though scarcely so excepting to the practised eye. Through the telescope it is clearly seen. It has passed its per-ihelion, and is fast receding from our view, having traversed several degrees of our firmament. It is now near the tip of the western wing of the *Crane*, and at about 325 degrees right as-cension, and 55 degrees S. declination. It was stated in the Madras Record, of the 7th inst. that this visitor would be seen but a *dage* or *two longer*. Upon what was this prediction founded? It was also stated, that this body was seen at Bombay two months prior to that date. Now, only two bout 13 deg. above our southern horizon; and it was then mov-ing ortherly, or rising in our firmament. How, then, could it be seen so much sconer at Bombay, which is several degrees anoth of us? ofz

Batticotta, Jan. 29th, 1845.

THE FIRST NEWSPAPERS.

THE FIRST NEWSPAPERS. The first News Paper known in modern Europe, was published in Venice in 1653, during the war between the Republic of Venice and the Turks of Dalmatia. This was the manner of the publication. At first military and commercial news was written out on a sheet and read at irregular periods in a particular place to those who were desirous to hear, who paid for the privilege in a small coin, no longer in use, called gazzet a, a name, which by degrees, was transferred to the News paper itself. Hence the origin of Gazette as a name now used for News papers. The Venetian Government, after a time took the direction of this publication, and issued a small number of copies in Manuscript, regularly, once a month, which were read in different places to those who would pay for hearing them. They were not allowed to be printed. The first Newspaper in England, it is supposed, was published about 1568, when the Spaniards under Philip II. were making preparations for the invasion of England. It was called the "English Mercuric," and was published by authority of Queen Elizabeth 'for the contradiction of false reports' by which the fears of the people of England had been greatly excited. It is supposed the "English Mercuric" was dusching the 'English Mercuric' was dusching the diarm about the invasion of the Spaniards had sub-

The first weekly Newspaper in England was published in 1622, entitled, "The News of the present Week, edited by Na-thaniel Butler."

The first weekly Newspaper in England was published in 1622, entitled, "The News of the present Week, edited by Na-thaniel Butler." The first Daily paper known to have been published was is-sued in London under the reign of Queen Aun, in 1709, and called the wDaily Courant." The first Newspaper in France is said to have been pub-lished by one Renaudot, a physician, who finding his patients interested in his visits on account of the news he communicat-ed to them, was led to think there might be some advantage in printing his intelligence periodically, and he accordingly ob-tained a privilege for publishing News in 1632. The first German Newspaper in numbered sheets was print-ed in 1612; but before this, Newspapers were circulated in Germany in the form of letters, without date, place, or number. The first Newspaper in Lindia was issued at Boston in 1704, and called the "Boston News Letter." When the first Newspaper in India was issued, we have not the means of knowing. It may be remarked, however, that wherever an English Colony is established, the publica-tion of a Newspaper for the benefit of the colonists is sure, soon to follow. The first Newspaper in Ceylon was published in 1802, enti-tled the "Government Gazette." When the first Newspaper in January 1841, is the first News paper in Tamil was issued, we do not know; perhaps some of our Readers can inform us; the chron-iele of it may interest some future antiquarian. The Morring Tan, commenced in January 1841, is the first News paper in Tamil published in Ceylon. Trom such small beginnings Newspapers have gradually increased, especially in England, France, and America, in number, size and influence, til they form one of the chief sta-ples of manufacture, and one of the chief sources of influence on society. In a future number we will give some particulars respecting

pies of infanticulary, and on society. In a future number we will give some particulars respecting the number of Newspapers now published in various countries and of the amount of labor required in conducting the most im-portant of them.

DISCOVERY OF HISTORICAL ANTIQUITIES.

By the kindness of a friend, we are permitted to publish the following extracts of a letter from a gentleman now in Beyroot, who has lately returned from Mosul, near the site of ancient Nineveh, describing the wonderful ancient Historic records that have lately been revealed there, by the excavations made under the direction of the French Consul of Mosul, M. Botta, by order of the French Government. We are not aware that so full and particular a description of these discoveries as he has given, has yet appeared before the public.

It is indeed wonderful that so complete a gallery of the most ancient sculptile records, in such a complete state of preservation, should have been preserved undisturbed for ages and be disclosed in the 19th century. In the providence of God, some useful purpose is thereby to be subserved, by which the friends of truth shall be encouraged and established, and its enemies made ashamed.

made ashamed. "You are aware that the supposed site of ancient Nineveh is on the east bank of the Tigris directly opposite Mosul. There stand its walls, several miles in length, and making an area of about two miles broad. These cannot be mistaken. Though built of unburnt bricks, they were so high and broad that their internal texure has not been wholly destroyed by the winds and weather, and the horizontal layers and perpendicular divisions are perfectly distinct. Within this area are two large mounds, perhaps 8 feet high and 6 or 8 acres in area; but besides them nothing betokens the existence there of a once populous city. To the north and east of these walls, some 12 miles distant, another area, a mile square, is enclosed by similar but inferior ridges of decayed and decaying mud-dried bricks. Just with

<text><text><text><text><text>

DEAR SIR.

Jaffna, 28th January, 1845

Some sarcastic, untrue and malicious remarks having been admitted into your columns of the No. 1, of this year, against his Lordship the Roman Catholic Bishop of Ceylon and the Priests of Jaffna, misrepresenting their liberal and charitable views and the self denial always simultaneous with their holy vows We, the undersigned Christians of the Catholic church feel called apon to vindicate the rectitude, piety and exemplary life of the Cath-olic priests in general, and of the moral propriety with which they have conducted themselves, on the occasion referred to in your article, for the purpose of eradicating the baneful impression which the remarks appeared in your columns as false and malignant as they are if allow-ed to stand uncontradicted, would produce in the minds of the public.

That to charge for a moment the Catholic Clergy with love of filthy lucre is the basest and vilest of acts which any rational man can be guilty of, for the priests on tak-ing the holy vows of their profession not only bid fare-well to the world and all its enticements but entirely devote their body and soul to the service of their God and the nature of the sacrifice they make of themselves to God is such as to admit of no future revival of connection between them and the world or its perishing riches. It can never be reasonably presumed that the Catholic priests are covetous because they have evidently no object in view which they would be tempted to benefit by their covetousness.

14

Your columns against the Catholic Clergy are a tissue of misrepresentations having malice and falsehood for its origin. His Lordship the Bishop did not read Mass in St. James Church, as alledged by you, on the New years day, but he read the mass in St. Mary's Church and on-ly visited St. James Church on that day and on the occa-If visited St. James church on that day and the beca-sion of His Lordship's visit another priest, as duty obser-vable on such occasions according to ecclesiastical pre-cepts; read a mass. That according to the precepts of the Catholic Church the Bishop has absolute authority over all the churches in his see and has power to propose and effect any change with respect to the external affairs of the Church must be fully admitted on all hands and in the exercise of this discretionary power he is at full liberty to order any mass to be read in any of the Churches under

his command. That your saying in another part of your columns that the Priests removed the cups and crosses from St. Mary's Church without the sanction of Trustees is ridiculous and absurd for there is at present no acknowledged trustee to manage the affairs of St. Mary's Church.

We the undersigned Christians do hereby declare that for the mass read on the new year's day in St. James Church no pecuniary inducement of any description was afforded to the Priests but the offer to read a mass on that day in that Church was voluntary and gratuitous on the part of the priests to meet certain arrangements made a-mongst them to facilitate His Lordship's visitation of the different churches within his short stay on this part of the Island.

That in the latter paragraph of your article your re-mark on the doctrinal points of our Church calls for a re-monstrance against it but we would for several reasons shall only refer you to the 23 verse of the 20 Chapter of St. John's Gospel and 16 verse of the 15 Chapter of St. James Epistle wherein you will find without the assistance of heritical comments that the Catholic rites have the scripture for their foundations. We have the houor to be Sir, Your Obedient So

Мор. r Cal añ
G

To the Editor of the Morning Star,

We the undersigned Trustees and members of the con-We the undersigned Trustees and members of the con-gregation attached to St. James Church at Careoor in Jaffua having read in your columns of the No 1. of this year, some false and ungrounded invectives against our worthy Bishop and the Priests, we do solemaly and sincerely declare, that His Lordship the Bishop did not read mass in St. James Church on the new year's day, but only visited that Church. On the occasion of His Lord-bins visit a mass was read by one of the Priests assist ships visit a mass was read by one of the Priests assisted by few others for which no reward was offered to them as calumniously represented in your columns; but the Priests of their own accord and gratuitously visited the Church on the day mentioned for the purpose of enabling. His Lordship the Bishop to complete his visitation of that Church.—Jaffna 28th January, 1845. Priests of their own accord and

நீக்கலான் அந்தோனி Moopo or chief Manager of 1st James' Church

கிறிலதோ அக்கோ, Clerk .. ..

அந்தமேசு அந்தோனி, one of the principal of the Church of St. James.

Editorial Remarks.

<section-header><text><text><text><text><text><text>

3. That the attendants at St. Mary's were indignant at these proceedings. 4. That a large mob collected-with the intention of inter-

4. That a large mob collected—with the intention of interrupting the proceedings. This is all we stated as to matters of fact. The contradiction given to our facts in the above statement is— 1. That Mass was celebrated in *both* churches; and 2. That in St. James' Church the ceremony was performed by the priest and not by the bishop. There is no denial that a fraceas occurred; there is no denial that the attendants at St. Mary's were indignant; there is no denial that a mob collected with the intention of interrupting the proceedings at St. James.—The trath of these statements must therefore be considered as admitted. The communica-tion would have afforded more satisfaction to the public, if the real cause of the excitement on New years day had been fully stated.

<text><text><text><text><text><text><text><text><text><text>

[The crowded state of our columns allows no room in this number for a translation as requested.]

Arrivals.—R. LANGSLOW, Esq. and family arrived at Jaff-na from Colombo a few days since. The Rev. W. ADLEY, returned to Nellore from Newera Ellia on the 22d inst. Mrs. Adley remains for a time longer at the Hills. We are gratifi-ed to hear that her health has been very much improved by her residence there.

Death by drowning.—A. gentleman named Brinkley, who had recently arrived at Galle in the *Precursor* steamer, was drown-ed at Baddegamma on the 10th inst. while attempting to swim across the river.

across the river. Revolution at Lahore.—In our last paper it was stated that the affairs of the Punjab appeared to be settled in quiet,—we have now to record another bloody revolution as having taken place there. It appears to have arisen from the discontent of the mother of the maharajah and others with Rajah Heera Sing's possessing the ministerial power. The revolution broke out on the 21st Dec. a fight ensued in which several chiefs were killed, among them Heera Singh. The whole number of slain is said to be about 800. Jurwahir Singh is now chief min-ister.

is said to be about 800. Jurwahir Singh is now chief min-ister. Deaths from Plague.—The number of deaths from the plague in and about Cabul in a single month is estimated at 20,000. Baptism of a Mohammedan Moonshee.—On the 19th of Nov. a Moonshee named Nujoo Khan, was baptised at Ahmednug-ger by the American missionaries. He said he had been con-vinced of the truth of Christianity for 6 or 8 years, but his heart till now had remained unchanged. He now declared that the hope of salvation through Jesus Christ filled him with joy and took away the fear of death. He was sick when baptised and died a few days afterwards. His dying words were; "I have no desire to live but to tell Mussulmans to believe on the crucified

Jesus." He was a learned man and well acquainted with Arabie, *Dnyanodya for December. Baptism at Nasik.*—An old Maratha named Baloo, was late-ly baptised at Nasik by the Rev. J. P. Farrar. He was for-merly a religious mendicant, and used to carry about with him the image of Ram and other idols. After becoming a candi-date for baptism he took his idols and threw them into the riv-er. er

er. Division among the Parsees.—The Parsees of Bombay are in serious disputes with each other; and the Panchayat, or tri-bunal of learned men by whom religious questions are decided, has fallen into great disrepute.

OVERLAND INTELLIGENCE.

Since the publication of our last Number, intelligence has been received by the Overland Mail from England, Europe, and America. We select such items as are most likely to interest our readers.

Since the publication of our last Number, intelligence has been received by the Overland Mail from England, Europe, and America. We select such items as are most likely to interest our readers. Her Majesty and Prince Albert had paid a visit to Lord Ex-ter at Burleigh House.—Parliament is fixed to meet for the despatch of business on the 4th of Feb. Mr. O'Connell has withdrawn from the Federal principles he had entertained with the hope of uniting the friends of Irish emancipation, and de-clares himself again for simple Repeal.—A Forgery had been committed on the Bank of England of £ 8.000, but the, forgers were followed to America, and arrested, when one of them hung himself, the other had been committed for trial.—The Bank-ing house of Messrs. Rogers, Olding, and Co, had been plun-dered of £40.000 in cash and notes besides securities. The robbers had not been detected.—The Puseyite heresy appears to be spreading rapidly—and frequent complaints are made to the Ecclesiastical authorities by the laity, of obnoxious inno-vations tending to Romish superstitions being made by the elsips to put a check to the evils complained of.—Miss Mart-ineau, the celebrated authoress, has published in the Atheneum, a minute description of the effects of Messmerism, or Animal Magnetism, in restoring her from a state of extreme debility under which she has suffered for years past. Her descriptions of her sensations while under this influence are very wonderful, and must excite great interest. *That Postage*.—A Treasury warrant has been issued fax-ing the rate of postage on all territorial districtis) in the department of the Yau, amongst which are Cannes, Caynes, La Gaude, and St. Laurent, have separated from the church of Rome, and addressed a petition to the chamber of deputes in favour of vibledaved, in the department of La Haute Vienne, contain-ing 600 souls, with the priest of the parish and the Mayor at its have occurred through the pervesal of the sacred scriptures, which had been circulated among them. —Distinguishe

the Catholic religion, but the Emperor had rejected the protest, and claimed his right of unlimited jurisdiction in religious mat-ters. In Italy, the Arno had inundated its banks, and much de-struction of life and property had ensued. *Conversion of a Jev.*—The Jewish writer, Lombroso, who resides at Turin, has just embraced the Christian religion. This is described as one of the most important conversions that has occurred for many years. *United States.*—The results of the election for President had so far been received, as to make it certain that Mr. Polk, the democratic candidate would be elected. This announcement was quite unexpected. Pennsylvania returned 26 electors all in favour of Mr. Polk, and in New York, though the elections in the city were in favour of Mr Clay, the state as a whole went for Mr. Polk.—A new electro-magnetic light has been invent-ed at Cincinnati, of such power, that one of them at a height of 200 feet is expected to illumine the whole city.—The gen-eral convention of the Protestant Episcopal church at Phila-delphia had been busily occupied with discussions on the sub-ject of the Puseyite heresy, but could not agree in passing re-solutions on the subject.

இத் தாமகே து சென்ற மார்கழி மாசம், உஎ. சேதி இவ்விடத்தலே சடுதியாய்த் தோன்றிற்ற. அன் அசாயங்காலம், எ. மணியளவில் அதன் அ டியிலெ இலங்கும்புள்ளிவடிவம் தகாக்தத்திலே ம ரங்களிடுலே மறையுண்டு நின்றது. தைமாசம். உ. மீ தேதி, எ. மணியளவில் அதன் புள்ளி வடிவம் அல்லது அதன் சுற்று வடிவம் தொர்தத்தின் மே லே தென் மேற்றிசையாக, மிரு. பாகையளவு ஏ றி நின்றது. அச்சு தொட்டு நாளொன்றக்கு இரண்டு பாகையிற் கதித்த வீதமாக வட மேற்றி சையடைய ஏறிற்று. எங்கள் பக்கத்து ஆகாய த்தலே, இத் தாமகேது செல்லும் ஈடையைப் ப ற்றி அதிக திட்டமாகச் சுல கருத்துகளேப் பின் ஞெரு முறை சொல்லுவேன் போலே.

''தாமகே துக்கள் வான சாத்திரத்தின் கமன வீ

ார்'' என்று நக்றுய்ச் சொன்ஞர்கள். அவைகள் மற்றம் வான சோதிகளானத்தினும் இலட்சண வ ரலாறு களால் அதக அற்புதமானவைகள். உலக த்தலே யுத்தம் பஞ்சம் கோய் முதவியலட்றினுற் பாதமாய்க் தோன்றித் தெய்வ முனிவுகளே விளக்கி உலகத்துக்கு வருங் கொடுமையைக் கூறுங் கட் டியங்கள் என்று கல்லாதவர்கள் எண்ணுகிறுர்கள். இப் பிரபையான தாடகேதுக்களப் பற்றி இந்

தயருடைய கருத்து இதுவே. இப்போது தோன் றிய தாடகேது பஞ்ச நோய்களினுற்பாதமென்று எங்கள் சூழவிலுள்ளவர்கள் டேசுகிறூர்கள்.

சாத்திரமானது தூமகேதிவை அதற்கு நாம் அ ச்சுறம் இலட்சணத்தினின் அகளேந்து அதிலே நா ம் பற்துக்கொள்ள இடஞக்கிற்று. தாமசேதுக்க ளீ கொக நட்சத்திர அண்டங்களின் தத்துவக் கட் டன எள் னஞ்சாத்தாத்தை அதுகம் விளக்குவது போற் றேன் றகின்றன. இவைகள்உலகங்களாக த் தாளும் பருவமாயும் இருக்கும்.

சூரிய அண்டத்திற்குரிய தாமகே தக்களின் தொ கை இவ்வளவென்ற தட்டமாய்ச் சொல்வதரிது. அவைகள் அநேகமென்பதிற் சர்தேகமில்லே. ாரும். தாமசே திக்களின் பிரதான காரியங்களளவு கணக் குட்டுப் பின் ஹம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க எழுதியிருக்கி ரார் கள்.

தாமகேதுக்கன் புள்ளி, சுற்று வடிவம், வால் எ ை தும் மூன் ற றப்புகள் உள்ளவைகளாகப் பெ ரும்பாலும் எண்ணப்படுகின்றன. புள்ளியானது, சிறிய புள்ளிமாத்திரமாய் நட்சத்திச மயமாய்த் த வேயின் ' மத்தியிலே இலங்கு வதேயாம். இதி அ நேக தூடிகே துக்களிற்றேன்று அப்படியேல் அ வைகளுக்கூடாய் கட்சத்திரங்கள் தோன் அம். சு ற்ற வடிவமான து மேற்சொல்ன புள்ளியைச் சுற் வி விரிந்திருப்பதேயாம். வால் என்பது மேற்சொ ன்ன சுற்ற வடிவம் நீண்டிருப்பதாம். தூமகேது சூரிய ஜுக்குக் கிட்ட வரவர வாலான து நீண்டு சூரி யின விட்டுத் தாரத்திற் போக அதுவும் குறைகிக்கு றைகித் தாமகே து தோன்றுமல் மறையுமளவில் அவ் வாலம் தோல் முமற் போகும். தூமகே துதன் க டீசத்திலே செல்வதை மோக்கி அதன் வ.ல் சற்று **கெளிக்திருந்தாலும் அவ்வால் சூரியனுக்கு நோ** யே நீண்டிருக்கும். தாமசேதுக்களின் பருமம் பிர பைகளில் அதைக விகற்பங்களுண்டு தற்காலத்திற் ேறேன்றியது சிறியதுமன்றி முச்சியமானது மல்ல. தாமகே தைச்கள் சூரியானச் சுற்றிப் பிரகமனிக்

கும் காலங்களும் மகா விகற்பம். முக்கியமான ஆ அதாமகே துக்களிலே குறைமீத காலவரைவு, ஈ. வ ருடமும் ச. மூ போறே, கதித்த காலவரைவு, ஈ தூரா அலரு. வருடமளவு தூமகே துக்கள் சூரியனிவி ரூர்த வேற்றுவகையான தூரங்களிற் செல்கின்ற ன. ஈ. வருடமும், ச. மாசமுமான காலவரைவிற் பிரகமனிக்கின்ற எங்கி தாமகே தவின் கட்சம் வி யாழனின் கட்சத்திற்குட்பட இருக்கின்றது. எடு இ. வருடவு ைவிற் பிரகமனிக்கின் ற அல்லி தூமகே து, உசு. கோடி காததாரமளவிற் கடர்த வருகின் றது. மற்றர் தூடகேதுக்களுக்குப் போல இதற் குஞ் சூரியன் போலே பின்னுமொரு உபமத்தியம் அல்ல து மையமிருக்கலாம். சில தூமகே து விகற் பவழ வமான மண்டல வரைகளிலே காலாந்தரங்க ளாயீக் கமனிக்கு மென் றம் ஆதலாற் பின் னுமொரு முறை தோல்றது போகுமென் றஞ்சிலர் எண்ண தெருர்கள். ஆனதாற்சூரியனுடைய பிரதிவிம்பப் பிரபையிடுவொளிருங்ன்றன.

தூமகே தக்களிலுள்ள பதார்த்தம் மிகவு வ கொ ஞ்சம், அவைகள் பூமிக்கும் மற்றுங் கிரகங்களுக் கும் அண்ணதாய் வக்து அக்கிரகங்களின் கருஷ ணோபிரூல் அவற்றின் எடை பின்னப்பட்டுப் போ துயைம் அத் தாமகே தக்கள் இக்கிரகங்களிலெதிர் வலிதாக்குவதாய்த் தோன்றவில்லே. தாமகேதுக் கள் மகா துண்ணிய பதார்த்தத்தினவாய் இருப் பதிளுல், அவை பிரிதொரு வடிவமாய் இசாமல் தா மமயமாயிருக்கின்றன.

ாஎங்கள் ஆகாயத்திற் பறக்கிற உயர்ந்த முகில் கள் தூடகேதுவின் தாண்ணிய ஆவிடயமான வடிவ த்தடதெத்தப் பார்க்குமிடத்து அதகமிறகித் தாண்ட பொருளாயிருக்க வேண்டும்'' என்ற ஏர் சல் என்பவர் எழுதுக்குர். இவர், தூராஈட ஆ பயீலா தாமகே துவைப் பார்க்கையில் பதினும பதினே ழாம் பருமத்தையுடையனவாய் நச்சுக்குழ வின் மாத்திரம் வெளிக்கும் தாண்ணிய நட்சத்திரத் தி ஞச்சு மேலே அத் தாமகேத சென்றும் அர் ாட்சத்திரங்கள் முற்றம் அதற்கூடே தெரிந்ததெ ன்றாஞ் சொல்லுக்குர். ''இத் தாமகேதுவிலுள்ள பதார்த்தம் அதிக உருவொளியுடையது என்பதற் குவேட்ற சாட்சி சொல்வதரிது. மேலே சொல்லி ய எட்சத்திரத் தொன ஒரு கிறப் பனிப் பூங்காரம் முற்றம் மறைத்துப்போடும். ஆயினும் மையத்தி வின் தூர்த்து. காதமனவு விரிச்து கிடக்கிறடுதன் நு

தூரம்பிம்பங்க‱க் கொண்டு கணித்த இத் தாமகே தவுக்கு ஊடாகவோ அவைகள் பிரகாகித்தன என்றஞ் சொல்லுகிறர். ''இர்த இலட்சணத்தி லைம் இவைபோலும் வேற தியாயங்களிலும் தாமகேதுவிலுள்ள நாண்ணிய ஆவி மயமான பதா ர்த்தமானது நாம் சுவாசிக்கும் பொணவாயுவினும் அதக நாண்ணியது என்றாம் அப் பதார்த்தத்திற் கொஞ்சம் எங்கள் பூமிக்குரிய பரமாணவுடன் க லக்தால் நாம் சுவாகிக்கும் வாயு கெட்டுப்போக வ **ந்தாலும் அப் பதார்த்தமோ நடக்குத் தோற்குத** என்ற அதுமானிக்கலாம்'' என்றும் பின்னுருவ ர் எழுதுகிறா.

கடைசியாய் தாமகே அவான து சூரிய அண்டத் திற்குரிய அங்கமாகவே கொள்ளவேண்டும். உலக . காரியங்களில் அதனுல் யாதொரு அதிகரிப்புண் டாயிற்றென்று சொல்ல தியாயமில்லே. அவற்றின் தோற்றமும் நடையும் வியாழன் சனியென்பவை சூரியஜேடே பார்க்கு மிடத்தப் பாடு உதயமாவ துபோலன் றிப் பின் யாதொன் அக்கு உற்பாதமா ຄາເຄດ ຄາແມລຳລາ.

தஞ்சாவூர். கிறிலதாபத்தம், துஅாசசம் ஆண்டு லஉம். மாதம் உலம். தேதி இந்தத் தஞ்சமா எகரிவிருக்கி ற மிகியோன் சனன் தித் தெருவில் மறலோக பெ அபேறடைக்த ஞானுயுத உபதேகிகள் அல்லது பிரசங்கிடுயன் பவர் வெவ்ளிக்கிழமை, கூ, மணித்தி யாலத்தல் தன்னேட்டத்தை முகித்து இனப்பா அதலடைந்ததைக்கு மித்து இவ்விடத்திற் கிறிலத மான சகல சகோதராகளும் நாங்களுஞ் சொல்ல க்கூடாத துக்கபிறலாபத்தை அடைந்திருக்கிறேம் ஆளுல் நாம் எங்கேபார்த்தாலும் அழிக்துபோகி ன்ற செவ்வத்தினுல் மனிதனுக்கு நாளுவித கிலேச முண்டு அதைவிட்டு கீம்குவதே அவனுக்குச்சுகம் ஆகுல் கிலபெற்ற செல்வவாழ்வதோ அதே அ ரிய செல்வவாழ்வு. இப்பிரசங்கவாதியோ மிகவு ம் சங்கைபெற்ற பிரசங்கியாகிய சத்தியானந்தன் என்பவரும், துளாஎலம் ஆண்டின் மடமாதம், ஈ, தேதியிற்றினம் பிறந்து தாங்கன்பாடியைச்சே ர்ந்த முழையூரென்னுங் கிராமத்தில் வளர்ந்து சி அவருபிருந்தபோது தரங்கன்பாடி டேனிஷ கு ருக்களாகிய சேகன்பாலக் என்பவராலே பள்ளியி ற் படிப்பிக்கப்பட்டு வருந்தருணத்தில் திருச்சிரபு ரத்துக்குவந்த மாகிகுருவாகிய போல் என்பவரா ல் தம்முடைய லகு, ம். ஆண்டில் அழைக்கப்பட் டுத் திருச்சிரபுரமுதல் திண்டிக்கல், மதுரை, பான யங்கோட்டை, அதற்கடுத்த மற்றதுரகளிலும் இ ருந்த சத்திய சுவீசேட சபையாருக்கும் விசாரண யாக நீயமிக்கப்பட்டு அவற்றுவியன் மட்டில் சா க்கிரதையுடனேயுர் தெய்வபத்தியுடனேயுங் கர்த் தருடைய ஊழியத்தை நிறைவேற்றிவர்தார். இ ப்படி. லரு, வருடக்காலமாகத் தாம் பிரயாசப்ப டீடு வருங்காலத்தில் கூடனரிவிருந்த இறர்கு போன டேஸ் தர்துல் டீஸ்பறக என்னுக் சூரவின லே அழைக்கப்பட்டு ஸ்டி யூரில் பிரசங்கியாககிய மிக்கப்டீடு, டு. வருடக்காலங்களாய் புதுச்செரி, பறங்கிப்பேட்டை, கிதம்பரமுதலிய இடங்களில் கிறிஸ் தாவினுல் அழைக்கப்பட்ட அழைப்பின் கட மைகளே குறையறநிறைவேற்றிச் சஞ்சரித்துக்கொ ண்டிருக்கும்போது மதுபடியுக் தஞ்சமாநகர்க்கு ருக்கண்மாராலே வரவழைத்தப்பட்டு, சு.வருட ம் நாங்கூர்பணிகொமம், வதிஷ்ட்டர்குடி, சாபோ கொசபுரம்முரவியவடங்களில் ஸதாபிக்கப்பட்டுத் தருச்சபையை விசாரணாபண்ணிவர்தார். அப்பா ல் அவ்விடத்தை விட்டு மாற்றப்பட்டு சவஸ்தலம் என்ற கிராமத்திற் குடியிருந்து அசற்கடுத்த இர ண்டொருகிராமங்களே விசாராணசெய்து, உசஆ காலமாக அவ்விடம் இருர் தவரை மாகிகுருவாகியக னம் பொருந்தியகூடம்வஎன் னும்குருவானவர்மாற் றுதல்செய்து இராசகிரி சர்க்கின். ச,கிராமம் விசா J ‱ாயாக நிடமிக்கப்பட்டிருர்குங் கா லயில் வின் ரேபின் கமிட்டியாரவர்களின் உத்தரவிஞல் அவ ருக்குப் பெல்சியன் செய்யப்பட்டது, வருடமுத ல். டுடு, வருடக்காலங்களாக கர்த்தருடைய சுவி சேடத்தி னடிமையாக்கப்பட்டிருர் தடதம்முடை ய, எடு ம். வருடத்தின் குறிக்கப்பட்டாளின் மே ரத்திக்கு சற்றமுல் னமே ''அடியேன உண்டா க்கன கர்த்தாவகுலென் னுட யெலும்பெல்லாங்கு ழியிலே தப்பன்றியே தற்காக்கப்பட்டிருக்குமே கர்த்தாவை முகாமுகமாய்முகிவில்லா மகிழ்ச்சியா காததாவை முகாமுகமாயமுகவலை மகழலை. ய இனிகான் தரிகிக்கிற பாத்துட் கதியுண்டாம். அலலே அரயும்?' என்ற ஒர் போத்துவயின் இருவ சனங்களத் தம்முடைய மிகுந்த பலட்கியத்தோ டும் வருத்தத்தோடுஞ் சொல்வித் தமக்குச் சமீபத் திலிருக்த தமீமுடைய நருமக்குகிய ஞா. சாலோ மோ அபதேகிகணப்பாடச்சொல்லிப்பாடி முடிகி *p*தற்குள்ளாகத் தம்முடைய காலத்தைப் போக்கி

ஞர். இவர் மரித்த அன்றையத்தனம் மழை அதி கமாயிருந்த போதி அம் உபதேதிகள், உபாத்திமா ர், கிறிஸ் தமுுன சடையார், பள்ளியின்பிள் வாகள், மகா கீர்த்திபெர்றேங்கிய சத்தியவேத சுவிசேட சாஸ்தரியாராகிய மசா றி. றி. வேத்நாயகசாஸ திரியாருந் தன் கற்றுச்சொல்லிச்ஞடனேயும் கூடி வந்தி கீர்த்தனம்பாடிக்கொண்டு பி**ரேதத்தை**ப் பூ மிதானம்பண்ணி ஞாகன்.

வமீபாயீ.

இஸ்லாமதத்தை அதுசரித்துவக்த மகம்மது கு குக்களொருவர். கிறீஸ் தமார்க்கத்திற் சேர்ந்தவர குக்களாடுவா கற்ஸ் தமாக்கத்துற் சோகதவற வாது. பிறகிட்ட கார்த்திகை மு. லக். தேதியிலன் து ஞானஸ் நானம்பெற்றூர். இவர் ஏடுடிட்டு வருட க்காலமாகக் கிறீஸ் தமார்க்கமுண்மையுள்ளதென் றத்தாட்கிப் பிரகாரமாயெண்ணியுங்குணப்படா தவராயிருந்தார். இவர் ஞானஸ் நானம் பெறகிற வேணயில் சற்றே பெலவீனமுண்டாகித் துன்பப் பட்டுச் சிறிதாராவக்குள்ளாகச் செத்துவிட்டார்.

ஐயாவே, வருண வித்தியாசமுள்ள சைவசமயத் தவருக்குள்ளும் முதல் வரணத்தவர்களாய் தங்க ஜா எண்ணிக்கொள்ளும் பிசாமணர்கள் கட்டிக்கொ ண்டசாத்திரங்கள் அரேசம், பிராமனுக்களுடைய பெண்பிள் கேள் இரு தவான பின் விவாகஞ் செய் வது அவர்களுடைய சாத்திரத்துக்குச் சரியான காரியமல்லவென்ற சகல பிராமனுக்களுஞ் சொல் வார்கள் சொன்னபடி தானுகுதல் நடக்கிறாக ளோவென்று கவனித்தால் சொன்னபடி நடக்க யா மொருக்காலுங் காணவில் வேயே அப்படி அ வர்கள் தவருய் நடப்பதைச் சுட்டிக் காட்டவே ண்டிய தவசியமென கிடனத் தப்படிச் செய்யத் து ணிம்தேன். தங்கள் சாத்தொத்துக்கு மாறகவும் இ றிஸிதவர்களுச்கு வாறுகவும் வண்ணாமார் பிராமணு க்களுக்குள்ளொருவர் பருத்தித்துறை வாசராயிரு க்குமோர் பிராமணப் பெண்பிள்ளவை இருதுவா னபின்னவர் விவாகம்பண்ணிக் கொண்டதென்ன முகார்தேரம்? தங்கள் சாத்திரம் பொய்யென்று நிலைக்கிறர்களோ? அறிர்திலேன் கிறிஸ் துமார்க்க ம் டெய்யெஸ்றே? தெரிர்திலேன். நாலுகாணக்கு சீசடங்கு நடக்கவேணுடென்றதும் இவர்களுடை ய கட்டல்லவா! அப்படி கடவாமல் ஒரு இராத்தி ரிபிற் சடங்கோடு கிறத்திவிட்டார்களே. இப்ப டிக்கொத்த காரியங்கணப்பற்றி அற்ந்தவர்களை ல்லாக் தாரகையிற் சுறுக்கு எனக்கும்மற்றேனோடோ ர்க்கும் அறிவிப்பார்களென கிணத்திருக்கிறேன். யாழ்ப்பாணம். வண்ணோககா.

யாழ்ப்பாணம். வண்ணாகள். வகியர்வீதி மனுடசாதி. து அராசுடு. தை மாசம், ல. ச் தேதி. உலகோபயோகாபேட்சன் குமாகுருபார்

குக்குடத்துவசன்.

் நால டியாரீ.

க வது. செல்வநிலயாமை.

அஃதாவது, செல்வ நில்லாமையைப் பற்றிக் சொல்வியது.

அஅசுவையுண்டி யமர்ந்தில்லாளுட் மறக்கை நீக்கியுண்டாரும் வறிஞசாய் சென்றிரப்பரோரிடத்துக்கூடுழனிற்செல்லமொன் றுண்டாகவைக்கற்பாற்றன்

	பதம்	e_∞ <i>I</i>
	அறுகவை	சட்சுவையோடு க் கூடிய
	உண்டி	போசனத்தை
	அமர்ந்து	விரும்பி
	இல்லாள்	மான வியான வளீ
	por	ஊட்டுதலேச்செப்ப
	மற்கின்க	மறக்கப்பட்ட வக்கைடியா
		ன பதார்த்தங்க வோ
1	£:a	क बाँ जी
	உண்டாரும்	மேன்மையான பதார்த்த ங்களயுண்ட செல்வர்களும்
	வறிஞராய்	தித்திராகனாய்
	ஓரிடத் து	ஒருவரிடத்து
	சென்று	போய்
	கூழ	கூட பூ வோ
	இரப்பர்	இரப்பார்கள்
	எனில்	என்றல்
	செல்வம்	செல்வம்
	ஒன் <i>றண்டாக</i>	ஒரு நில்லைமயுண்டாக
	வைக்கற்பாற்று	வைக்குந்தன்மை
	அன்று	அல்ல—எ`— அ
	- " Top Olus a sign	mrend unlers and

சட்சுவையாவன — கைத்தல், புளித்தல், இனித் தல், உவர்த்தல், துவர்த்தல், கார்த்தல். கிகை பென்பது, பதார்த்தம். வன்மையான பதார்த் தமென் றறிதற் பொருட்டு மறுகிகையென்ரூர்.

சிகையென் நகைக் கறிசோ நென் றருத்தங்கொ ண்டு முன் னுணவு பின் னுணவு எனச் சொல்வாரு முனர்.

ma

POET'S CORNER. THE WORLD WE HAVE NOT SEEN. THERE is a world we have not seen, That time shall never dare destroy; Where mortal footstep hath not been, Nor ear has caught its sounds of joy. There is a region, lovelier far Than sages tell, or poet's sing, Brighter than summer's beauties are; And softer than the tints of spring. There is a world, and oh! how bles! Fairer than prophets ever told; And never did an angel-gnest One half its blessedness unfold. It is all holy and serene, The land of glory and repose; And there, to dim the radiant scene, The tear of sorrow never flows. It is not fanned by summer gale, "T is not refreshed by vernal showers, It never needs the moon-beam pale For there are known no evening hours.

16

No; for this world is ever bright, With a pure radiance all its own; The streams of uncreated light, Flow round it from the eternal throne.

There, forms that mortals may not see, Too glorious for the eye to trace, And clad in peerless majesty, Move with unutterable grace.

In vain the philosophic eye May seek to view the fair abode, Or find it in the curtained sky: It is the dwelling-place of God! ANON

Inmontality.—Man at the age of twenty retains not a particle of the matter in which his mind was in-vested when he was born. Nevertheless, at the age of eighty years, he is conscious of being the same in-dividual he was as far back as his memory can go; that is to say, to the period when he was four or five years old. Whatever it be, therefore, in which this consciousness of identity resides, it cannot consist of a material substance, since it had been destroyed. It is consequently, an etherial spirit: as it remains the same throughout all the alterations that take place in the body, it is not dependent on the body for its exis-tence, and is calculated to survive the ever-changing frame which it inhabits.

HONOUR AMONGST MUSQUITOES.

HONOUR AMONGST MUSQUITORS. Two musquitoes, one morning, met on a leaf in a garden. Both were filled with the blood drawn from their last nocturnal depredations. They were silent, and "dumpy," cross and savage. One of them ran out his sting, and wiped it on his fore-leg. The other thrust out his sting, and pointed it towards the first nusquitoe. This was considered an insult. And so the offended musquitee steps up to the other, and says: "Sir. Did you up up to up to the other, and says:

"Sir, Did you turn up your sting at me?" Answer—"I ran out my sting; you can apply it as you choose."

you choose." "Sir," says the first, "you are very impertinent." Answer-"Sir, your remark savors of rascality." "Hah," exclaimed the other; "a downright insult! No gentleman musquitoe will submit to such treatment without demanding satisfaction! Draw, villain, and defend yourself!" They rushed together, and running one another through the body, died "honorable" deaths.

[See Genesis iv. 8., 1. John iii. 12. and Heb. vi. 4.]

Cain and Abel were the first two born of Adam and Eve. Abel was a keeper of sheep, and Cain was a tiller of the ground. They brought as offerings to the Lord, Cain of the fruit of the ground, and Abel of the firstlings of his flock. Abel's offering was presented with faith in Christ as the promised saviour, and was graciously accepted; Cain's offering was presented without faith and met with no mark of the divine favour. Because Abel's offering was accepted, and his was not, Cain was angry with his brother, and watching a favorable opportunity when they were in the field together, he slew him. Unbelief, envy, hatred, and murder, the wretched fruits of Adam's apostacy, are thus exhibited in his first born son. But in Abel we see the first exhibitions of that righteousness which is by faith in Christ, and which alone can justify the sinner before God, and make his works acceptable. "Whatsoever is not of faith is sin." Rom. xiv. 23.

காயின் அபேலேக் கொன்றது.

உற்பத்தியாகாண்டம் ச. அ. யோவான் ஈ. லஉ.

ஆதியத மேவைதம் முதல்மைந்தர்காயீனொடேவுமாகுமி ருவர் ஆமுன்னவன் செய்கை வேளாண்மை தம்பிதொழிலாட்டு நி *தைகாவல் புரி த*ல்

மேதினியிலன் னவர் கடர்தொழில்களிற் பெறுவிருத்தியிற் சில ால்கியேவிமலானயருச்சித்தவோயினில் யேசுவே மீட்பனென்ப தினாம் இக்

கோதறுகளிட்டனருள் பவிபரனுவந்தவிற் சொன்றனன்றம யனவனக் கோடுமவவிசுவாசமொடுவக் மமேவுபகை கொலேயெ ன்னவா **தா**ஞ்செயுக்

திதினு அகனிகள் முற்சு தனிற் கிறிஸ் துவிற் செறிந்தவிசுவாச பிசுயசேயினு முதித்த இசுயோன் செய்கை தபுவவைக்டேவற்க டாபாவமே.

ANECDOTE OF FREDERICK THE GREAT. ANECDOTE OF FREDERICK THE GREAT. The "Amsterdam Gazette" mentions the fol-lowing fact — A soldier of Silesia, convicted of stealing certain offerings to the Virgin Mary, was deomed to death as a sacrilegious robber. He denied the theft, saying that the Virgin, from pity, presented him with the offerings. The af-fair was brought before the king, who asked the fair was brought before the king, who asked the Popish divines whether, according to their reli-gion, the miracle was impossible? They replied that the case was extraordinary, but not impossi-ble. 'Then' said the king, 'the culprit cannot be put to death, because he denies the theft, and because the divines of his religion allow the pres-ent not to he impossible: but we strictly forbid him, under pain of death, to receive any present henceforward from the Virgin Mary, or any saint whatever.

MUSIC .- God has made the whole earth vocal with sweet sounds. The untraveled forest ech-oes the notes of the wild bird, the habitations of men are made glad by the song of the feather-ed minstrel. But above all, the haman voice, that ed minstrei. But above an, the human voice, that combines the highest charm of sweet sound with the inspiration of thought, is given for no ordin-ary purpose of earthly pleasure. In its whispers of affection, how grateful! In its expressions of religious devotion, how exalted! For its solace in trouble, how dear! For its participation in joy, how unspeakable!

SELF KNOWLEDGE -If a man would know SELF KNOWLEDGE.—If a man would know himself, he must study his natural temper; his constitutional inclination and favorite passions; for by these a man's judgment is easily pervert-ed, and a wrong bias hung upon his mind. These are the inlets of prejudice; the unguarded avenues of the mind, by which a thousand errors and se-cret faults find admission, without being observed or taken paties of _ Saec or taken notice of .- Spec.

LOST OR STOLEN.

The following Books are missing from a Missionary's Library, some of which are supposed to have been stolen. Any information that will lead to the recovery of the Books, or to the conviction of the persons concerned in abstracting them, will be thankfully re-ceived and suitably rewarded. Application may be made at this Office.

Anacharsis' Travels, Vols 1, 3, & 4. Rollin's Ancient History, Vol. 9. Creech's Lucretius, Vol. 2. Zenophon's Cyrus, Vol. 1. Shenstone's Poems, Vol. 2 Father's Book, Wayland on Human Responsibility Brook's Gazetteer, Blair's Lectures, Vol 1. Handel and Hayden, a collection of sacred Music. Spiritual Songs, with Music.

	1845	5.	Meteo	orolog	gical	Regist	ter, ke	ept at	the Am. Mission Semi	nary at Batticotta.		
to 27. 11	Barometer, corrected for Capillarity & Temperature Barometer. 1st and 3d columns give the mean of the day and the night.				Depression of the wet-bulb Ther- mometer.			Course of the wind.	REMARKS.			
JAN. 14. 1	Maxi- Min mum. mu obser- obse ved at ved h m h 9 40 3 A. M. P.	at m 40		P. M. h m 3 40			h- m	5	Observed chiefly at the times of the other observa-	Force of wind.—Has been very moderate. More wind by day than night, and commonly freshened as the day advanc- ed.		
14	30.189 30.0	2220	80.1	。 82.0	° 78.5	6.9	。 10.0	。 8.3	N. E.	Dew-flying clouds.		
15	30.058 29.9	1.0000	80.4	81.0	78.8	6.2	7.0	5.0	N.	Dew-flying clouds; little rain.		
.6	30.067 29.9	000000	79.9	81.3	78.5	5.4	6.3	4.5	N. N. W., N. N. E.	Shower in night; flying clouds.		
17	30.069 29.9		79.8	81.3	78.2	5.4	7.7	5.6	N., N. W. E.	Dew; flying clouds.		
18	30.064 29.9	1000	80.6	81.0	78.0	5.8	7.2	4.6	N., N. N. E.	Dew; flying clouds; little rain.		
19	30.065 29.		79.1	82.1	78.9	5.9	10.6	4.5	N. W., N.	Dew-flying clouds.		
20	30.044 29.	1220042	80.6	82.4	79.1	6.7	8.6	6.2	N. N. W., N.	Dew-flying clouds.		
21	30.039 29.	1000	80.9	82.6	79.5	4.6	6.1	3.5	N. N. W., N. N. E.	Dew-flying clouds; cloudy.		
22	30.019 29.	923	80.8	82.6	79.2	4.8	5.1	3.2	E. by S., N. E.	Dew-flying clouds; rain.		
23			1	(and)	1		1200	1. 10		No observations.		
24	29.997 29.	884	79.9	80.8	79.1	3.0	3.0	2.9	N. N. E., N.	Dew-flying clouds; rain.		
25	30.002 29.	896	79.4	82.5	80.4	1.4	2.5	1.2	N.	Cloudy; rain; flying clouds.		
26	29.977 29.	853	81.3	83.5	79.8	3.3	5.2	2.6	E., N.	Cloudy; flying clouds; showers.		
27	29.972 29.	880	82.0	84.2	79.4	4.4	6.4	3.4	E., N. E.	Dew-flying clouds.		
2	30.043 29.	937	80.3	82.1	79.0	4.9	6.5	4.3	MEAN.	the second second		

FGalf 2000 Equity. ma. அத்காரம்.

ாலரு. கேடும் பெருக்சமுமில்லல்ல நெருசத்தி கோடாமை சான் ேறூக்கணி.

பு. தீவிஜோயாற் செடுதலும் நல்விஜாயாற் பெரு பு, தவண் யாற கோதேய நானை வையை நடி ததலும் முக்னே தானே யாவர்க்கும் அமைந்திரு தனவாம். ஆதலால் அதுதெரிந்து அந்த இரண் நங்காரணா காசு மன்திற் சோளுதிருப்பதே அதி பிலே பூரணமானவர்க்கு அடிகு,

Loss and gain come not without cause is the ornament of the wise to preserve evenness of mind (under both.) Drew

	and the second s				
CONTER	NTS.				RIE
History and Chronology -	55.8		-	-	
The Letter writer		4.5	-		13.1
Brief historical view of Ceylon			-		24
Child's Book on the Soul -	1.10			-	214
Be sure your sin will find you out		14	1.44	1.20	
The Comet-The first Newspape		1.	-	10.7	13,
Discovery of historical antiquities		-	-		
Strictures on the account of the R.	oman (				13,
Summary of English and Tamil I Do Brahmins observe the rules in	ntellig	ence		Sec.	Card a
Do Brahmins observe the rules in	shaste	rs-P	Valad	yar	
Poet's Corner-The world we ha	ve not	seen	1. 1.	-	100
Immortality-Honor amongst mus	squitoe	3	0.2		1.1
Anecdote of Fredrick the Great-	Music				Sec.
Self Knowledge			-	20	H L
The death of Abel	下学	5 m	1 2 1		
Meteorological Register, &c Cu	iral	12.1	1.	110	1.31

Printed and Published at the American Mission Press, Jaffna, by Eastman Strong Minor.